

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **B. T. S.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2016, č. j. MV-152066-4/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 22. 2. 2018, č. j. 59 A 1/2017 – 42, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností brojí žalobkyně, jakožto stěžovatelka, proti shora označenému rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“) vydaném ve věci zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu.

[2] Samostatným podáním ze dne 21. 3. 2018 stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek. K důvodům tohoto návrhu stěžovatelka uvedla, že nepřiznáním odkladného účinku by došlo ve sféře osobních práv stěžovatelky k velmi výrazné újmě, neboť má na území České republiky vytvořeno pevné zázemí, především zde má nezletilého (X) syna, občana České republiky, se kterým sdílí společnou domácnost. Stěžovatelka akcentuje zájem jejího syna na neodloučení od jeho matky. Ten je totiž odkázán na její péči, kterou by mu v případě nutnosti vycestování nemohla distančně poskytovat. Krom toho žije stěžovatelka na území České republiky více než deset let, díky čemuž tuto zemi považuje za svou druhou vlast; má zde veškeré rodinné, sociální a kulturní vazby. Nucený návrat stěžovatelky do Vietnamu by tudíž představoval nenahraditelnou újmu, aniž by opačná eventualita, tj. odklad účinků napadeného rozsudku byl na újmu jakémukoli důležitému veřejnému zájmu. V souvislosti s nuceným vycestováním by stěžovatelce nevyhnutelně vznikly i nezanedbatelné cestovní náklady. Stěžovatelka odkázala na závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, v němž soud návrhu na přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti vyhověl. Obdobně odkazuje i na usnesení téhož soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS. Konečně stěžovatelka poukazuje na hrozící zásah do jejího práva na spravedlivý proces, s tím, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by neměla možnost být v bezprostředním kontaktu se svým právním zástupcem, udělovat mu v rámci soudního řízení pokyny apod.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“ Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

[5] Nejvyšší správní soud z obsahu spisu krajského soudu zjistil, že obdobně odůvodněný návrh na přiznání odkladného účinku (žalobě) byl usnesením krajského soudu ze dne 7. 2. 2017, č. j. 59 A 1/2017 – 27, zamítnut, to však jen z důvodu, že Nejvyšší správní soud předtím přiznal odkladný účinek kasační stížnosti ve věci předchozí žádosti stěžovatelky o udělení trvalého pobytu svým usnesením ze dne 26. 1. 2017, č. j. 9 Azs 325/2016 – 25, což vedlo krajský soud k závěru, že přiznání odkladného účinku žalobě by bylo nadbytečné, neboť stěžovatelce (jakožto žalobkyni) nehrozilo nucené vycestování.

[6] Ve svém usnesení ze dne 26. 1. 2017, č. j. 9 Azs 325/2016 – 25, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[s]amotný pobyt v ČR bez pobytového oprávnění je zásahem do soukromého a rodinného života, který by, bez přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky při prokazatelných úzkých rodinných vazbách na území ČR, vyústil nejintenzivnějším zásahem do soukromého a rodinného života v podobě vyhoštění.“ Dále soud konstatoval, že „[s]kutečnost, že předmětem správního řízení je otázka účelového určení otcovství k dítěti nemůže kolidovat s důležitým veřejným zájmem, což je v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012 - 39. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadaného rozhodnutí pouze odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznámá nutně odklad jeho účinků rozpor s tímto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí. Soud současně nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku hrozila jakákoli újma jiným osobám.“ Konečně uvedl, že „[z] těchto důvodů soud stěžovatelce vyhověl a její kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Pro úplnost soud dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nezakládá pobytové oprávnění stěžovatelky na území ČR.“

[7] Nejvyšší správní soud má za to, že podmínky vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nikterak neliší od situace dle výše citovaného usnesení ze dne 26. 1. 2017, č. j. 9 Azs 325/2016 – 25. K důvodům zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby krajským soudem je nyní navíc třeba podotknout, že řízení ve věci kasační stížnosti pod sp. zn. 9 Azs 325/2016 bylo pravomocně skončeno rozsudkem ze dne 29. 6. 2017, č. j. 9 Azs 325/2016 – 31 (kasační stížnost žalobkyně byla zamítnuta). Nejvyšší správní soud proto konzistentně se svým dřívějším náhledem na

pokračování

opodstatněnost obdobného návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti opětovně shledal, že jsou splněny podmínky pro vyhovění nynějšímu návrhu a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu